

یکشنبه ۸ فروردین

سینما

تعطیلی سینماها

با این‌که رنگ‌بندی کرونا در تهران نارنجی شد، باز هم سینماها تعطیل شدند. رییس انجمن سینماداران هم گلایه کرد که چرا دولت به جای حمایت از فعالیت‌های فرهنگی، مدام بر سر راه این امور سنگ اندازی می‌کند. حالا که شما اینها را می‌خوانید سیزده‌بدر را پشت سر گذاشته‌اید و شاید به این فکر کنید که سینماها که پس از این بازگشایی شد و مردم می‌توانستند به جای حضور در بوستان‌های بدون سقف، به سالن سینماها بروند، تدبیر بود؟

فرهادی در لاس پالماس

خبر آمد که قرار است بیستمین جشنواره بین‌المللی فیلم لاس پالماس در کشور اسپانیا با نمایش مجموعه‌ای منتخب از آثار اصغر فرهادی از این سینماگر ایرانی قدردانی کند. این اتفاق قرار است از ۲۹ فروردین در کشور اسپانیا بيفتد.

تئاتر

تعطیلی نمایش‌ها

جالب بود؛ سینماها که تعطیل شدند، قرار شد تئاتر آغاز به کار کند! هر چند که نشد و تئاتری‌ها هم به تعطیلی تن دادند. البته مثلاً یکی از گروه‌ها که قرار بود در تئاتر شهر روی صحنه بروند، پیش از خبر تعطیلی خود انصراف دادند. نوروز غربیی بود خلاصه برای سینما و تئاتر.

شنبه، هفتم فروردین

انیمیشن

درگذشت تهیه‌کننده پیشرو

محمد ابوالحسنی، تهیه‌کننده انیمیشن «دیرین دیرین» هم بر اثر ابتلا به بیماری کرونا درگذشت. بچه‌های گروه رسانه روزنامه جام جم، امروز گزارشی درباره او نوشته‌اند.

جشنواره ملی موسیقی جوان، اردیبهشت فراخوان می‌دهد

اوایل اردیبهشت امسال فراخوان پانزدهمین دوره ملی موسیقی جوام منتشر خواهد شد. روابط‌عمومی این جشنواره خبر داده که پانزدهمین دوره این جشنواره امسال در هر دو مرحله مقدماتی و نهایی به‌صورت مجازی برگزار خواهد شد. ثبت‌نام و ارسال آثار مانند دوره قبل براساس مندرجات فراخوان از طریق سامانه بامک انجام خواهد شد.

«همزاد دل» علی قمصری منتشر شد

آلبوم «همزاد دل» به آهنگسازی علی قمصری و خوانندگی پویان کاظمیان به عنوان یکی از تازه‌ترین آثار موسیقایی منتشر شده سال ۱۴۰۰ پیش‌روی مخاطبان قرار گرفت. مهر خبر داده که این آلبوم، شعر «همزاد دل» از امیرھوشنگ ابتهاج، «آتش» با شعری از امیرحسین الهیاری، «یاد دور دست» با شعری از حسین منزوی، «در پنجره» با شعری از احسان افشاری و ... از جمله آثاری هستند که در این آلبوم گنجانده شده‌اند.

نمایی از فیلم «یدو»

نمایی از فیلم «مهران»

اما با زوایای حمایتی و قوانین سفت و سخت، باعث می‌شود شدت این مشکل بسیار کمتر از سینمای نحیف و کم‌جان ایران باشد که ضرباتی اینچینی و مواردی چون قاچاق فیلم، راحت‌تر آن را از پا درمی‌آورد. درحالی که هنوز قاچاقچیان سینمایی در سینما و شبکه نمایش خانگی و اکران آنلاین جولان می‌دهند، انتشار خبر پخش تلویزیونی فیلم‌های یدو، تک‌تیرانداز و مهران، از همان ابتدا نگرانی‌هایی را درباره احتمال قاچاق این آثار مطرح کرد. از جمله تهیه‌کننده یدو که در مصاحبه‌ای از مردم خواسته بود تا کمک کنند فیلم قاچاق نشود. محمدرضا مصباح به مهر گفته بود: «پخش فیلم از تلویزیون سهم و بضاعت ما بود تا حال مردم را خوب کنیم و بهترین فیلم جشنواره را در اختیار تلویزیون بگذاریم. می‌خواهیم که مردم سهم خود را ایفا و کمک کنند تا از قاچاق فیلم جلوگیری شود.»

محمدباشار نادری، مدیرعامل بنیاد روایت فتح هم باوجود این‌که نوشت: «بنیاد فرهنگی روایت فتح برای خوشنودی مردم، آنچه داشته است را در طبق اخلاص گذاشته و فیلم برگزیده بخش نگاه ملی (تک تیرانداز) را بدون چشمداشت اکران راهی خانه‌های مردم می‌کند.» اما حتما نگرانی‌هایی درباره قاچاق این فیلم داشت. اتفاق نامبارکی که باوجود همه پیش‌بینی‌ها رخ داد و فعلاً و تا زمان نوشتن این گزارش، تک‌تیرانداز (یکی از سه فیلم سینمایی نوروزی که پیش از اکران سینماها در تلویزیون پخش شدند)، تنها سه روز بعد از پخش تلویزیونی سر از بازار قاچاق دربیآورد. در چنین شرایطی بعید نیست که نسخه‌های قاچاق یدو و مهران هم عرضه شود.

بحث قاچاق فیلم‌ها، حتی آثاری که صرفاً در سالن‌های سینما عرضه می‌شوند را هم تهدید می‌کند، چه رسد به این‌که فیلم برای پخش در اکران آنلاین و نمایش از تلویزیون در نظر گرفته شود؛ چرا که با توجه به نرم افزارها و امکانات موجود، امکان ضبط آثار و انتشار آنها به راحتی میسر است. یکی از دلایل اصلی طفره رفتن صاحبان بسیاری از فیلم‌های سینمایی از اکران آنلاین، همین خطرات بالقوه ضبط و عرضه قاچاق آثار است که ضرر زیان‌های مالی جبران‌ناپذیری به همراه دارد. باوجود مزایای پخش تلویزیونی آثار سینمایی، خطر قاچاق را هم نباید دست کم گرفت و حتما باید فکری برای صیانت از فیلم‌ها کرد.

سعید خانی از پخش‌کننده‌های فعال عرصه سینما هم اخیراً در گفت و گویی با ایسنا درباره قاچاق فیلم‌های سینمایی بعد از پخش تلویزیونی اظهارنگرانی کرد. او گفت: «همان‌طور که اکران آنلاین نتوانست سرمایه‌های تولید را برگرداند و فیلم‌ها سریع قاچاق می‌شدند، اینجا هم این اتفاق می‌افتد ولی امیدوارم سازمان صدا و سیما دست‌کم بودجه خوبی را در نظر بگیرد تا بیش از این به فیلم‌ها آسیب وارد نشود.»

به جز نگرانی درباره قاچاق فیلم‌ها در پخش تلویزیونی، بحث افت کیفیت آثار هم مطرح شد و ظاهراً تفاوت‌های مختصات فنی پخش سینما و تلویزیون باعث شد مخاطبان، در یک مورد فیلم را در تلویزیون با کیفیت پایین‌تری ببینند. این مورد البته تنها در پخش اول فیلم یدو در روز ۶ فروردین اتفاق افتاد و کیفیت تصویر و رنگ این فیلم در مقایسه با جشنواره فیلم فجر افت کرده بود اما این مشکل در پخش بعدی برطرف شد.

مورد قابل اشاره دیگر این‌که، صحبت‌هایی درباره اکران عمومی این فیلم‌ها (یدو، تک‌تیرانداز و مهران) هم بعد از پخش تلویزیونی آنها مطرح است. به عنوان مثال تهیه‌کننده یدو عنوان کرده که «ما حتماً به اکران سینمایی فیلم هم فکر می‌کنیم. بالاخره برخی مخاطبان سینما اصرار دارند فیلم را بر پرده سینما ببینند.» درحالی که همان‌طور که اشاره شد، اولاً این فیلم‌ها بدواً و حتی پیش از نمایش در تلویزیون هم، بخت چندان‌ی برای اکران و به عبارت بهتر اکران موفق نداشتند. دوم این‌که حالا بعد از پخش تلویزیونی و تماشای رایگان، مخاطبان برای دیدن این فیلم‌ها هزینه کنند و به سینما بروند؟ دست بالا شاید بتوان درباره این آثار به اکران آنلاین فکر کرد، اما اکران عمومی آنها در سالن‌های سینما، منطقی نیست و با سازوکار اکران هم مطابقت ندارد.

احترام به قهرمان

درباره ۳ فیلم یدو، تک‌تیرانداز و مهران که پیش از اکران عمومی

در سینماها در ایام نوروز از رسانه ملی پخش شدند

هر سه فیلم یدو، تک‌تیرانداز و مهران، قهرمان محور هستند. تأکید و احترامی که این آثار برای قهرمان قائل هستند، حتی از نامگذاری آنها پیداست. باوجود برخی ضعف‌ها و کم و کاستی‌ها در فیلمنامه و اجرا، آنچه این سه اثر را دارای اهمیت و ارزش می‌کند، همین میزان اعتبار و تشخصی است که آنها به قهرمان می‌دهند. اساساً سینمای جنگ و دفاع مقدس، یکی از بسترهای جولان قهرمان است و به‌ویژه در دهه‌های ۶۰ و ۷۰، به سهم و بضاعت خود، خلاء وجود قهرمان در سینمای ایران را پر می‌کرد و نقش بسزایی در جذب مخاطبان پرشمار به سینما داشت.

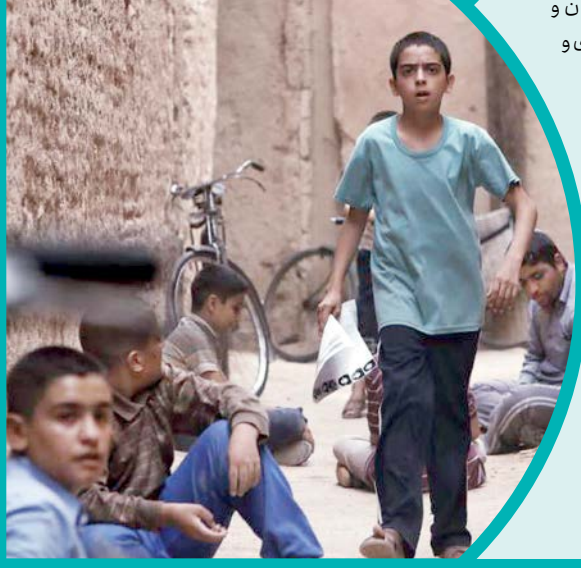
اما سینمای ایران مدتهاست که به بهانه پرداختن به سینمای موسوم به اجتماعی، از قهرمان پردازی گریزان است و طبعاً در سینمایی که اصرار بیش از حدی برای روایت‌های مدرن و خرده‌پیرنگ‌های بی‌قصه و کم‌قصه وجود دارد، جای چندان‌ی برای قهرمان و قهرمان‌بازی نیست. از همین رو، اگر قدر و قیمت یدو، تک‌تیرانداز و مهران را تنها منحصر به احیای عنصر قهرمانی، فارغ از هر کیفیتی بدانیم هم دست‌آورد کمی نیست.

یدو به کارگردانی مهدی جعفری، قصه نوجوانی به نام یدو (مخفف پیداله) با بازی میلاد صوبلاوی را روایت می‌کند که کنج‌کاوانه در آبادان جنگ زده پرسه می‌زند و با مادرش بر سر ماندن و ترک نکردن خانه و شهری ویران و در خطر سقوط، مجادله می‌کند و در پایان، تصمیم قهرمانانه‌ای می‌گیرد. فیلم یدو یکی از نمونه‌ای ترین آثار کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است و یادآور برخی قهرمان‌های کودک و نوجوان آثار شاخص این نهاد در سال‌های دور.

این فیلم در سی و نهمین جشنواره فیلم فجر، موفق به دریافت ۶ جایزه شد از جمله بهترین فیلم و بهترین کارگردانی. تک‌تیرانداز به کارگردانی علی غفاری که جایزه بهترین فیلم از نگاه ملی و بهترین جلوه‌های ویژه میدانی (ایمان کریمیان) را در سی و نهمین جشنواره فیلم فجر به دست آورد، آن عنصر قهرمانی را بیشتر به رخ می‌کشد و ما با قهرمانی شسته رفته و کلاسیک روبه‌رویم. مسوولیت شخصیت اصلی فیلم، یعنی تک تیرانداز بودن هم به این جوه قهرمانی دامن می‌زند و رویکرد قهرمانانه کاراکتر و وجوه دراماتیک قصه را تقویت می‌کند. بازی کامبیز دبیراز در نقش شهید عبدالرسول زرین، از نقاط قوت فیلم است و اگر فیلم، فیلمنامه و اجرای بهتری داشت، شمایل قهرمانانه او بیشتر از اینها هم به چشم می‌آمد.

فیلم مهران به کارگردانی رقیه توکلی هم که در سی و سومین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، پروانه زرین شهید بهنام محمدی و جایزه ویژه دبیر برای توجه به فرهنگ مقاومت و برداشت ملموس مردمی و قابل فهم برای نسل امروز ایران اسلامی را به دست آورد و از فیلم‌های متقاضی سی و نهمین جشنواره فیلم فجر هم بود، قصه پسر ۱۲ ساله‌ای به نام مهران (سجاد اسماعیلی) را روایت می‌کند که تابستان ۶۵، میزبان یک خانواده مهاجر و متکرده می‌شود. قهرمان بازی‌های مهران از جنس کودکانه است و شیطنت‌ها و بازیگوشی‌های اوست که قصه را پیش می‌برد و مخاطب را با خود همراه می‌کند.

جمعه، ششم فروردین

موسیقی

تسخیر تهران به دست سربازان موسیقی نواحی

از پنجم فروردین به بعد، خیابان‌های تهران کاملاً رنگ موسیقی گرفت. تعدادی از مجموعه‌های فرهنگی، تاریخی و تفریحی شهر تهران از پنجم فروردین در باغ فردوس، فضای باز برج میلاد، خانه مینایی، خانه ساعی، تئاتر شهر و راه آهن میزبان موسیقی اقوام و نواحی شدند تا آن‌طور که محسن شریفیان خواننده و نوازنده گروه لیان نوشت: اهالی موسیقی نواحی تهران را تسخیر کرده‌اند. نوازندگان و هنرمندانی از بلوچستان، مازندران، هرمزان، خوزستان، بوشهر، لرستان، کردستان، آذربایجان، شیراز، خراسان، کرمان و گیلان روزهای تعطیلات را مهمان مردم بودند.

سینما

درگذشت بازیگر «مالاریا»

جمعه‌شب همه را به هم ریخت این خبر؛ درگذشت عجیب آزاده نامداری مجری سابق تلویزیون که البته با بازی‌اش در فیلم «مالاریا»ی پرویز شهبازی به عنوان بازیگر هم شناخته می‌شد. مرکز اطلاع‌رسانی پلیس تا فردا صبح برای تایید خبر درگذشت او صبر کرد و البته مشخص شد در لحظه کشف جسد، ۴۸ ساعت از مرگ خانم مجری جوان گذشته بوده‌است.

چهارشنبه، چهارم فروردین

موسیقی

نمآهنگ نیمه شعبان

در آستانه فرارسیدن سالروز میلاد امام مهدی(عج) بودیم که نمآهنگ «ناظر دنیا» با صدای حامدعلیزاده منتشر شد؛ باترانه‌ای از منصوره فلامرزی که برگرفته از دعای عهد بوده‌است.

یکشنبه، پنجم فروردین

موسیقی

یک آهنگ، ۴۰ خواننده پاپ

اتفاقی بود برای خودش؛ این‌که ۴۰ خواننده در یک نماهنگ ظاهر شوند، «منو بشناس» را می‌گوییم که با آهنگسازی فرزاد فرزین، تنظیم بهروز صفاریان، شعر احمد امیرخلیلی، کارگردانی محمد اولاد و تهیه‌کنندگی میثم محمد حسنی در موسسه فرهنگی دلصدا ساخته شده‌است.

سه‌شنبه، سوم فروردین

نمایش

دفاع از سیاهی

واکنش‌ها به بلاغیه معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران مبنی بر برداشت‌های نژادپرستانه از چهره سیاه حاجی فیروز، بسیار گسترده بود اما در این میان علی نصیریان، بازیگر پیشکسوت نیز ساکت ننشست و از این هویت‌ساز نمایشی صیانت کرد. او تأکید کرد سیاهی حاجی فیروز ربطی به نژادپرستی ندارد. او در سومین روز نوروز هم با رویی گشاده به تماس خبرنگار خبرگزاری مهر پاسخ داده و گفته بود که برایش قابل باور نیست که از چهره سیاه حاجی فیروز برداشت‌های نژادپرستانه بشود و این موضوع یک سوءتفاهم است؛ «چهره سیاه حاجی فیروز ارتباطی به نژاد ندارد و برگرفته از نمایش‌های سنتی ایرانی است. حاجی فیروز و عمو نوروز مژه بهار، عوض شدن فصل و سال جدید را می‌دهند. شخصیت مبارک و سیاه در خیمه‌شب‌بازی و تخته‌حوضی سنتی ما نیز از شخصیت‌های اصلی هستند و ربطی به نژاد ندارند.»